

**«Ένα όραμα για μια Ευρώπη που αλλάζει
100 ημέρες διακυβέρνησης: Επιτεύγματα και προοπτικές για την
Ελλάδα»**

Φίλες και φίλοι,
Κυρίες και Κύριοι,
Ευχαριστώ τους διοργανωτές του συνεδρίου για την ευγενική πρόσκλησή τους. Είναι, πράγματι, η τέταρτη φορά που μιλώ από αυτό το βήμα, η πρώτη φορά, όμως, με την ιδιότητα του Πρωθυπουργού.

Είναι χαρά μου να συμμετέχω σ' αυτόν τον ετήσιο οικονομικό θεσμό, σε αυτό το οικονομικό φόρουμ που κάθε χρόνο δίνει τη δυνατότητα να ακουστούν και να συζητηθούν οι διαφορετικές πολιτικές και οικονομικές αντιλήψεις που ορίζουν τις γραμμές του δημόσιου διαλόγου τόσο σε παγκόσμιο επίπεδο όσο και σε Ευρωπαϊκό επίπεδο.

Μιλάμε για πολιτικές και οικονομικές αντιλήψεις που δεν προέρχονται από τις ασκήσεις σε συνθήκες εργαστηρίου των οικονομολόγων, αλλά ορίζονται από τις καταστατικές κοινωνικές αντιθέσεις που είναι εγγενείς σε όλες τις σύγχρονες δυτικές κοινωνίες. Στην πραγματικότητα οι πολιτικές και οικονομικές αυτές αντιλήψεις συνεχονται από ιδεολογικές παραδοχές που είναι εξορισμού μη συμβιβάσιμες.

Υποχρέωση, λοιπόν, της πολιτικής ηγεσίας και της συντεταγμένης Πολιτείας είναι αυτό το παράδοξο να το επιλύει με τον πιο αποτελεσματικό κάθε φορά τρόπο. **Διότι είναι η πολιτική σε τελευταία ανάλυση που θα ορίσει σε κάθε στιγμή τι είναι δίκαιο και τι είναι άδικο, τι είναι θεμιτό και τι αθέμιτο, τι είναι εφικτό και τι ανέφικτο. Επί μία πενταετία στην Ελλάδα η πολιτική των παλιών κομμάτων εξουσίας απέτυχε παταγωδώς να βγάλει τη χώρα από την κρίση.** Δεν κατάφερε να συνδυάσει και να συνθέσει τις διαφορετικές κοινωνικές προσδοκίες της ελληνικής κοινωνίας και των τμημάτων της, να δημιουργήσει μια ανθεκτική ιδέα για την κοινωνική δικαιοσύνη και να ορίσει βιώσιμες συντεταγμένες για την μελλοντική προοπτική της χώρας. Αντίθετα επέλεξε να συνταχθεί με τις πιο ακραίες και μεροληπτικές ιδέες, με τις πιο ακραίες και μεροληπτικές δυνάμεις σε παγκόσμιο και ευρωπαϊκό επίπεδο και να υλοποιήσει μια σκληρότατη πολιτική λιτότητας ενάντια στην τεράστια πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας.

Κυριάρχησε στο εσωτερικό αυτής της πολιτικής ελίτ, με την στήριξη φυσικά των οικονομικά ισχυρών, η ιδέα ότι την κρίση στην Ελλάδα την προκάλεσαν τα κοινωνικά δικαιώματα των εργαζόμενων και των συνταξιούχων, την κρίση στην Ελλάδα την προκάλεσε ο ο υπέρογκος δημόσιος τομέας, οι αγκυλώσεις σε προστατευτικές πολιτικές.

Και πάνω σε αυτή τη στρεβλή βάση στήθηκε ολόκληρος ο μηχανισμός αναδιάρθρωσης της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας που τα 4-5 προηγούμενα χρόνια, ονομάστηκε Μνημόνιο.

Κυρίες και Κύριοι,

Το Μνημόνιο δεν ήταν απλώς ένα οικονομικό λάθος, ένα κακό πρόγραμμα, μια παραδρομή. Το Μνημόνιο ήταν η συνειδητή επιλογή να φορτωθούν τα βάρη της οικονομικής κρίσης που προκλήθηκε από τις ανισορροπίες του χρηματοπιστωτικού συστήματος και επιδεινώθηκε από τις εγγενείς παθογένειες του ελληνικού κράτους και της ελληνικής οικονομίας, να φορτωθούν, λοιπόν, αυτά τα βάρη, στις πλάτες της μισθωτής εργασίας, στις πλάτες των συνταξιούχων, της αυτοαπασχολούμενης μεσαίας τάξης και των μικρών επιχειρηματιών. Στην πραγματικότητα **το Μνημόνιο δεν ήταν τίποτα άλλο παρά η προσπάθεια να υπερβεί η χώρα την κρίση και το αδιέξοδό της μέσω μιας πρωτοφανούς εκκαθάρισης δικαιωμάτων, μέσω μιας πρωτοφανούς εκκαθάρισης επιχειρήσεων που θα έθεταν την βάση για μια νέα κεφαλαιακή συσσώρευση με πολύ χειρότερους όρους για την κοινωνική πλειοψηφία.** Ήταν φυσικά δεδομένο και αναμενόμενο ότι αυτή η πολιτική, αργά ή γρήγορα, θα οδηγούσε σε μια μακροχρόνια ύφεση που ήταν, όμως, καταρχήν επιθυμητή από τους εμπνευστές του Μνημονίου.

Ήξεραν πολύ καλά τι έκαναν και παρόλα αυτά το έκαναν. Αυτή είναι, αν θέλετε, η φόρμουλα του απόλυτου κυνισμού τους. Στα χρόνια λοιπόν του Μνημονίου οι κοινωνικές ανισότητες στην Ελλάδα εκτινάχθηκαν -η Ελλάδα είναι στις πρώτες θέσεις στους δείκτες κοινωνικής ανισότητας στην Ευρώπη-, η ανεργία τριπλασιάστηκε, οι μισθοί καταποντίστηκαν, οι συντάξεις υπέστησαν δραματικές περικοπές, ενώ το κοινωνικό κράτος σχεδόν κατέρρευσε.

Οι μόνοι που δεν υπέστησαν ζημιές μέσα σε αυτή την πενταετία της τραγωδίας για την ελληνική κοινωνία και οικονομία ήταν οι Έλληνες πλούσιοι. Αυτοί που έβγαλαν τα χρήματά τους στο εξωτερικό έγκαιρα, αυτοί που συνήθιζαν να φοροδιαφεύγουν και τα χρόνια της ανάπτυξης - και δυστυχώς συνεχίζουν να φοροδιαφεύγουν μέχρι σήμερα.

Σύμφωνα με έρευνα της Credit Suisse το 10% των πλουσιότερων Ελλήνων διαχειρίζεται αυτή τη στιγμή που μιλάμε, το 56% του Εθνικού πλούτου.

Η πολιτική και οικονομική αυτή καταιγίδα που γνώρισε η πατρίδα μας ένα πράγμα άφησε ακλόνητο στη θέση του: Το πελατειακό και διεφθαρμένο κράτος που στήριζε την πολιτική και οικονομική ελίτ αυτής της χώρας. Ή μάλλον για να είμαστε ακριβείς, δεν το άφησε απλά ακλόνητο στη θέση του, αλλά το οδήγησε σε ακόμα χειρότερες πρακτικές.

Καμία από τις υποτιθέμενες μεταρρυθμίσεις του Μνημονίου δεν βελτίωσε τον φοροεισπρακτικό μηχανισμό που κατέρρευσε παρά τον υπερβάλλοντα ζήλο κάποιων φωτισμένων αλλά και δικαίως φοβισμένων υπαλλήλων. Καμία υποτιθέμενη μεταρρύθμιση δεν τα έβαλε με το περιβόητο τρίγωνο της διαπλοκής που στήθηκε στη χώρα μας, χρόνια τώρα και πριν από την κρίση, μεταξύ της πολιτικής ελίτ, των μιντιαρχών και των Τραπεζών. Καμία μεταρρύθμιση δεν βελτίωσε την λειτουργία και την αποτελεσματικότητα της κρατικής μηχανής που έχει μάθει να λειτουργεί ώστε να εξυπηρετούνται ιδιοτελή συμφέροντα και όχι το κοινό καλό.

Ήταν ακριβώς αυτή η κατάσταση, η αδυναμία δηλαδή δικαιολόγησης αυτής της ακραίας πολιτικής, η αδυναμία εκπόνησης ενός πειστικού λόγου που να μετατρέπει το ιδιοτελές συμφέρον των ελίτ σε συμφέρον

ολόκληρης της κοινωνίας, που σας έφερε εδώ εμένα, απέναντί σας, την τέταρτη φορά στο Συνέδριο του Economist και σας ομιλώ με την ιδιότητα του Πρωθυπουργού και όχι με αυτήν του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Και ξέρετε γιατί; **Γιατί μπορείς να κοροϊδεύεις πολλούς για λίγο καιρό αλλά και λίγους για πολύ καιρό. Δεν μπορείς, όμως, να τους κοροϊδεύεις όλους για πάντα.**

Κυρίες και Κύριοι,

Οι εκλογές της 25^{ης} του Γενάρη έδωσαν σε μια κυβέρνηση, όπως την αποκαλέσαμε από την πρώτη στιγμή με στόχο την κοινωνική σωτηρία και οικονομική ανόρθωση, μια ξεκάθαρη εντολή: Την αλλαγή της πολιτικής του Μνημονίου που εξόντωσε την ελληνική κοινωνία και την έφερε στα πρόθυρα της απελπισίας.

Η νέα κυβέρνηση φέρει μια εντελώς διαφορετική αντίληψη για τον τρόπο που πρέπει να οργανωθεί η ελληνική οικονομία και κοινωνία. Μια εντελώς νέα αντίληψη για τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέξουν ώστε να οδηγηθούμε σε μια πορεία βιώσιμης ανάπτυξης που θα μειώνει και δεν θα αυξάνει τις ανισότητες. **Γιατί αν είναι η ανάπτυξη απλώς να αναπαράγει την υπάρχουσα κατάσταση πραγμάτων, αφήνοντας άθικτη την κοινωνική ψαλίδα ή ακόμα και επιδεινώνοντας τους κοινωνικούς διαχωρισμούς τότε κάτι πηγαίνει πολύ στραβά στο «βασίλειο της Ευρώπης».**

Αυτή λοιπόν η εντολή, η εντολή να αλλάξουμε τα πράγματα στη χώρα, αυτή την εντολή υλοποιούμε κάθε μία από τις πρώτες εκατό μέρες και αυτή τη νέα αντίληψη φέρνουμε στο επίκεντρο του δημόσιου διαλόγου της γερασμένης Ευρώπης.

Νομοθετούμε και διαπραγματευόμαστε στο όνομα της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας που μας εμπιστεύεται, αλλά ταυτόχρονα στο όνομα μεγάλων αξιών και οραμάτων, στο όνομα της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ανάπτυξης και της προώθησης της ισότητας. Γιατί η ισότητα είναι ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους της Ενωμένης Ευρώπης που δεν πρέπει να τον αφήσουμε να διαβρωθεί από όσους επιμένουν να μιλάνε μόνο στο όνομα της ελευθερίας, ξεχνώντας την προϋπόθεση που κάνει την ελευθερία όλων εφικτή: **Και ποια άλλη είναι αυτή η προϋπόθεση εκτός από την ισότητα;**

Νομοθετούμε και διαπραγματευόμαστε, λοιπόν, με πυξίδα τα συμφέροντα και τις προσδοκίες αυτής της κοινωνικής πλειοψηφίας: των μισθωτών στρωμάτων και της μεσαίας τάξης που καταρρακώθηκε κοινωνικά και ηθικά στα τέσσερα χρόνια της μνημονιακής επέλασης. Και στόχος μας είναι να οικοδομήσουμε ξανά μια εκδοχή της κοινωνικής δικαιοσύνης που θα μετατρέψει την ελληνική και την ευρωπαϊκή κοινωνία από άθροισμα μεμονωμένων ανθρώπων σε μια πραγματική κοινότητα.

Στόχος μας είναι να ξαναδώσουμε στην πολιτική το αρχικό της νόημα ώστε να είμαστε αποτελεσματικοί ως προς τον τελικό σκοπό που όλοι μας συμμεριζόμαστε: Μιας βιώσιμης, δηλαδή, εκδοχής του κοινωνικού συμφέροντος που δεν θα τροφοδοτεί εντάσεις και θα απελευθερώνει το δυναμικό των ανθρώπων με προοπτική την ευημερία. Νομοθετούμε και διαπραγματευόμαστε, όμως, μέσα σε ένα περιβάλλον, πρωτοφανώς δυσμενές, σε ένα πρωτοφανώς δυσμενές οικονομικό περιβάλλον.

Πορευόμαστε, θα έλεγα, στο ναρκοθετημένο έδαφος που με επιμέλεια προετοίμασε η απελθούσα κυβέρνηση των υποστηρικτών του μνημονίου.

Ξέρω ότι είναι σύνηθες όσοι αναλαμβάνουν σ' αυτόν τον τόπο να λένε ότι παραλάβανε καμένη γη. Μόνο που στη περίπτωσή μας αυτό δεν είναι πλεονασμός αλλά μετριοπάθεια.

Δεν παραλάβαμε απλά και μόνον καμένη γη. Δεν παραλάβαμε απλά και μόνον μια χώρα σε πλήρη αδυναμία λειτουργίας. Παραλάβαμε μια χώρα με διαπιστωμένη από την προηγούμενη κυβέρνηση, την αδυναμία καταβολής μισθών και συντάξεων ένα μήνα μετά τις εκλογές, δηλαδή τον Φλεβάρη του 2015. Σε αντίξοες συνθήκες καταφέραμε και την κρατήσαμε όρθια τη χώρα. Καταφέραμε να έχουμε πλήρως διασφαλισμένη την ομαλή λειτουργία του κράτους και τη δυνατότητα να ανταποκρινόμαστε πλήρως στις υποχρεώσεις του κράτους ενώ ταυτόχρονα δίνουμε τη μάχη μιας σκληρής διαπραγμάτευσης με τους εταίρους. Και όχι μόνο αυτό, αλλά παρά τις συνθήκες της χρηματοδοτικής πίεσης, και παρά το γεγονός ότι η πλειοψηφία των ΜΜΕ αναπαράγει καθημερινά τρομολαγνικά σενάρια περί χρεωκοπίας κάθε δεύτερη μέρα, η εμπιστοσύνη των πολιτών όχι μόνο δεν μειώθηκε αλλά αυξήθηκε, για αυτό και καταγράφηκε σημαντική αύξηση των εσόδων στα δημόσια ταμεία.

Στο σχεδόν τετράμηνο της δικής μας διακυβέρνησης, το πρωτογενές πλεόνασμα έφτασε στα €2.164 εκατ. ευρώ, έναντι πρωτογενούς πλεονάσματος €1.046 εκατ. ευρώ για την ίδια περίοδο το 2014 και έναντι πρόβλεψης για πρωτογενές έλλειμμα €287 εκατ. ευρώ για το πρώτο 4μηνο του 2015. Μόνον τον Απρίλιο, αυξήσαμε τα καθαρά έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού κατά 15,3% έναντι του μηνιαίου στόχου.

Και έτσι όχι μόνο αποφύγαμε το προμελετημένο από τη προηγούμενη κυβέρνηση κραχ τον περασμένο Φλεβάρη, αλλά ανταποκριθήκαμε χωρίς διακινδύνευση στην αποπληρωμή όλων των εσωτερικών και εξωτερικών υποχρεώσεων της χώρας, παρά το γεγονός ότι δανειακή δόση έχει να εκταμιευθεί από τον Αύγουστο του 2014. **Και θέλω να διαβεβαιώσω ότι δεν υφίσταται κανένας κίνδυνος για τους μισθούς και τις συντάξεις.**

Εδώ, όμως, υπάρχει ένα μείζον ηθικό, θα έλεγα ζήτημα. Η συμφωνία πρέπει να κλείσει, δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία. Και η προϋπόθεση για να κλείσει, είναι να είναι έντιμη και αμοιβαία επωφελής. Δεν μπορεί όμως κάποιος να έχουν στο μυαλό τους την ιδέα ότι όσο κυλάει ο χρόνος θα δοκιμάζονται οι αντοχές της ελληνικής πλευράς και θα ξεθωριάζουν οι κόκκινές γραμμές της. Ή αν το έχουν αυτό κάποιος στο μυαλό τους να το ξεχάσουν, γιατί αυτή η επιλογή θα φέρει ακριβώς τα αντίθετα αποτελέσματα.

Από την Αύγουστο του 2014 έχουμε να λάβουμε τη δόση των 7,2 δις από τους δανειστές μας, σύμφωνα με το ισχύον δανειοδοτικό πρόγραμμα. Μεταξύ των οποίων και το 1,9 δις που είναι τα κέρδη των κεντρικών τραπεζών από τα ελληνικά ομόλογα. Και το 1,2 δις ομολόγων που πληρώθηκαν από χρήματα του ελληνικού λαού, από τον ελληνικό προϋπολογισμό και μεταφέρθηκε από το ΤΧΣ στον ΕSM. Το ίδιο χρονικό διάστημα, όμως, που

διαπραγματευόμαστε και διεκδικούμε τα 7,2 , το ίδιο χρονικό διάστημα, ενώ στερούμαστε χρήματα που δικαιούμαστε, έχουμε αποπληρώσει στους ίδιους θεσμούς, δόσεις ύψους 17,5 δις ευρώ.

Όποιος αυτό το θεωρεί νόμιμο, δε θα τον παρεξηγήσω. Θα ισχυριστεί ότι σε αυτές τις περιπτώσεις , νόμος είναι το δίκιο του δανειστή. Όποιος όμως το θεωρήσει ηθικό, σίγουρα δε θα είναι αμερόληπτος.

Κυρίες και Κύριοι,

Είναι αρκετοί εκείνοι που ασκούν κριτική στη νέα κυβέρνηση. Είναι αρκετοί αυτοί που λένε ότι, παρά το σύντομο χρονικό διάστημα, έχουμε ξεχάσει τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις, έχουμε αποσύρει το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης. Αντί απάντησης θέλω απλώς να συνοψίσω τι έχει κάνει η κυβέρνησή μας τις πρώτες εκατό μέρες, ώστε τα γεγονότα να μιλήσουν μόνα τους. Συγκεκριμένα λοιπόν :

Μέσα στις εκατό πρώτες μέρες η κυβέρνηση

**** Έκανε το πρώτο βήμα για την αναχαίτιση της ανθρωπιστικής κρίσης με το πρώτο νομοσχέδιο που ψήφισε η νέα Βουλή: Το πρόγραμμα υλοποιείται συνεχώς διευρυνόμενο στην διατροφή, στη στέγαση, στο ηλεκτρικό ρεύμα και ήδη ανακουφίζει χιλιάδες οικογένειες που έχουν άμεση ανάγκη.**

**** Πήρε άμεσα μέτρα για την επανεκκίνηση της οικονομίας και την αποκατάσταση της φορολογικής δικαιοσύνης: Οι εκατό δόσεις για την αποπληρωμή των φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων των πολιτών είναι ήδη σε εξέλιξη και έχουν δώσει τη δυνατότητα σε εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρήσεις να ρυθμίσουν τα χρέη τους παίρνοντας φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα, ενώ έχει δώσει τη δυνατότητα και σε χιλιάδες νοικοκυριά να ξεφύγουν από τον ασφυκτικό κλοιό της υπερχρέωσης. Την ίδια στιγμή με το μέτρο αυτό τα δημόσια ταμεία δέχονται αναγκαίες ενέσεις ρευστότητας.**

**** Μέχρι τις 11 Μάη, δηλαδή μέσα σε είκοσι τέσσερις μέρες, είχαν αιτηθεί ρύθμιση από τις εφορίες της χώρας, περίπου, 380.000 οφειλέτες. Το συνολικό ποσό των ρυθμιζόμενων οφειλών ανέρχεται στα €2,8 δις. Παράλληλα, μέχρι τις 12 Μάη είχαν ρυθμίσει τις οφειλές τους στα ασφαλιστικά ταμεία, περίπου, 144.000 ασφαλισμένοι, με συνολικό ποσό ρυθμιζόμενων οφειλών, περίπου, €3,4 δις. Αξίζει, πράγματι, να συγκρίνει κάποιος τα ποσά που έχουν ρυθμιστεί με το νόμο που ψηφίσαμε στη Βουλή, δηλαδή τη συμμετοχή των φορολογουμένων και των ασφαλισμένων με τα αντίστοιχα ποσά και την περιορισμένη συμμετοχή των πολιτών στις ρυθμίσεις της προηγούμενης κυβέρνησης για να ξεχωρίσει την πραγματική ανάσα από την κρυμμένη παγίδα.**

Μέσα στις πρώτες 100 μέρες η Κυβέρνηση ψήφισε διάταξη και εκδόθηκε η Υπουργική απόφαση για την **καταπολέμηση των τριγωνικών συναλλαγών** που βάζει τέλος σε μία από τις πλέον διαδεδομένες τεχνικές φοροδιαφυγής.

**** Επιπλέον ψηφίστηκε ο πρώτος νόμος για τον εκδημοκρατισμό της δημόσιας διοίκησης με τον οποίο μεταξύ άλλων αποκαθίστανται**

μερικές από τις κατάφωρες αδικίες της μνημονιακής περιόδου όπως η απόλυση των καθαριστριών του ΥΠΟΙΚ, των σχολικών φυλάκων και άλλων δημοσίων υπαλλήλων

** Ξεκίνησε και προχωρά το πρόγραμμα για την ανάκτηση της εργασίας και μέσω των χρημάτων που αποδεσμεύονται μέσα από τη πρωτοβουλία που ανακοίνωσε ο ίδιος ο Πρόεδρος Γιούνκερ για την εκταμίευση κονδυλίων από τρέχοντα προγράμματα συνολικού ύψους 2 δις, μέσα στο 2015. Έχουμε βεβαίως δυσκολίες στο θέμα αυτό, καθώς τα προγράμματα που είχε σχεδιάσει η προηγούμενη κυβέρνηση ήταν σε λάθος κατεύθυνση και είναι αδύνατον σήμερα να ανακληθούν. Αλλά ακόμα και έτσι θα μπορούσαμε να τα μετασχηματίσουμε ώστε να προσανατολιστούν ορθά, μαζί με όσα ήδη έχουμε σχεδιάσει για το δεύτερο εξάμηνο του 2015.

**** Μέσα στις πρώτες 100 μέρες, ψηφίστηκε επίσης, το νομοσχέδιο για την επαναλειτουργία της ΕΡΤ που αποτελεί συμβολικό ορόσημο.** Δημιουργήσαμε τις προϋποθέσεις για μια νέα δημόσια ραδιοφωνία και τηλεόραση απαλλαγμένη από τον κομματισμό, το ρουσφέτι και τη σπατάλη του παρελθόντος. Έναν δημόσιο φορέα ενημέρωσης που θα αντικατοπτρίζει το νέο δημόσιο ήθος και τη δημοκρατική πολιτική κουλτούρα της νέας διακυβέρνησης.

** Μέσα στις πρώτες 100 μέρες, προχωρήσαμε στον **καταλογισμό των οφειλομένων των τηλεοπτικών σταθμών** που εκκρεμούσαν εδώ και χρόνια για λόγους μάλλον αδιευκρίνιστους, ή ενδεχόμενος απολύτως διευκρινισμένους, ενώ το σχέδιο νόμου για την αδειοδότηση τους βρίσκεται σε τελικό στάδιο.

** Μέσα στις πρώτες 100 μέρες, ξεκινήσαμε τη διαβούλευση με τους κοινωνικούς φορείς και τον Διεθνή Οργανισμό Εργασίας, προκειμένου σύντομα, **τους επόμενους μήνες να κατατεθεί προς ψήφιση νομοσχέδιο για την αποκατάσταση του ευρωπαϊκού κεκτημένου στις εργασιακές σχέσεις, την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων, της μετενέργειας και τη σταδιακή επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ.** Και είναι εξαιρετικά ευτυχής η συγκυρία ότι σήμερα μετά τη συνάντηση του υπουργού εργασίας με τον Γενικό Διευθυντή του ILO, ο οργανισμός προέβη σε ανακοίνωση που χαιρετίζει τις προσπάθειες της ελληνικής κυβέρνησης και των κοινωνικών εταίρων για την προώθηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων και τη βελτίωση της αγοράς εργασίας στην Ελλάδα.

** Μέσα σε αυτές τις 100 μέρες, επίσης άρχισε το έργο της η **εξεταστική επιτροπή για τα Μνημόνια.**

** Τέθηκε για πρώτη φορά επίσημα στο ανώτατο δυνατό επίπεδο η **εθνική απαίτηση των γερμανικών επανορθώσεων και του κατοχικού δανείου.**

** Εκλήθησαν για πρώτη φορά **να πληρώσουν και να καθαρίσουν τις εκκρεμείς τους φορολογικές υποθέσεις, ύποπτοι για τέλεση φοροδιαφυγής από τη περιβόητη λίστα Λαγκάρντ,** ενώ συνεχίζονται εξονυχιστικά έλεγχοι και για άλλες περιπτώσεις.

**** Ενώ στις πρώτες 100 μέρες εξετάζονται από ειδικές ομάδες εργασίας άλλες αμαρτωλές δημόσιες συμβάσεις του παρελθόντος όπως η καταχρηστική σύμβαση εξωδικαστικού συμβιβασμού του ελληνικού δημοσίου με την εταιρία Siemens.**

Κυρίες και κύριοι,

Αυτά είναι μερικά από τα πρώτα δείγματα γραφής της τιτάνιας προσπάθειας που έχουμε ξεκινήσει για την οριστική ρήξη με το φαύλο παρελθόν και, ταυτόχρονα, την αναδιανομή πόρων και ισχύος από τη διαπλεκόμενη και φοροδιαφεύγουσα οικονομική ολιγαρχία στη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία που μας εμπιστεύεται και προσβλέπει στην προσπάθεια μας. Και θέλω να σας πω, ότι

- Πρώτον ότι είμαστε, ακόμα στην αρχή.
- Δεύτερον ότι όλα αυτά τα κάναμε, ενώ πρέπει να παραδεχτώ, ότι τον περισσότερο προσωπικό μου χρόνο τον κατατρώνει η διαπραγμάτευση. Ελπίζω να μην συμβαίνει αυτό σε όλα τα υπουργεία, όμως μια Κυβέρνηση η οποία πρέπει πρωτίστως αυτό τον κόμπο να λύσει, αντιλαμβάνεσθε ότι έχει λιγότερες δυνατότητες να παράξει έργο.

Παρόλα αυτά, όμως, κάναμε πολλά και είμαστε στην αρχή, θα μπορούσαμε να κάνουμε περισσότερα. Είμαστε στην αρχή προχωράμε, δεν ξεχνάμε. Προχωράμε εγκαταλείποντας στη σκόνη του χρόνου τις δυνάμεις του χθες, τις δυνάμεις της διαπλοκής, αλλά ταυτόχρονα προσπαθούμε να εγκαταλείψουμε στην σκόνη του χρόνου και τις μεγάλες ανισότητες, την φτώχεια, την εξάρτηση, τη δυστυχία, που αυτά τα χρόνια πολλαπλασιάστηκαν στην πατρίδα μας.

Επιστρέψτε μου όμως σε αυτό το σημείο και κλείνοντας, να επικεντρώσω στα θέματα της διαπραγμάτευσης. Όπως σας είπα διαπραγματευόμαστε σκληρά, αυτούς τους τρεις μήνες. Διαπραγματευόμαστε για το λαό μας, διαπραγματευόμαστε τη χώρα μας, διαπραγματευόμαστε όμως και για την Ευρώπη. Διότι **η κατάληξη αυτής της διαπραγμάτευσης θα σηματοδοτήσει και ποια θα είναι η πορεία της Ευρώπης, συνολικά το επόμενο διάστημα. Αν θα συνεχιστεί αυτή η στρατηγική της δημοσιονομικής πειθαρχίας, της τιμωρίας ή θα ανοίξουν δρόμοι ανάπτυξης και επιστροφής της Δημοκρατίας στην Ευρώπη.**

Τις πρώτες μέρες της διαπραγμάτευσης αντιμετωπίσαμε την κεκτημένη ταχύτητα του Μνημονίου. Βρεθήκαμε μπροστά στην απαίτηση για ολοκλήρωση της πέμπτης αξιολόγησης και την εφαρμογή των δεσμεύσεων που είχε αναλάβει η προηγούμενη κυβέρνηση με το περιβόητο e-mail Χαρδούβελη. Απαιτήσαμε όμως από τους εταίρους μας το διπλό σεβασμό στους κανόνες της Ευρώπης αλλά και στην αρχή της λαϊκής κυριαρχίας που αποτελεί το θεμέλιο λίθο στη δημοκρατική οργάνωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διεκδικήσαμε και πετύχαμε με την απόφαση του Eurogroup της 20^{ης} Φλεβάρη, τη μετατόπιση των δανειστών, στα επίσημα κείμενα, από το Μνημόνιο και την πέμπτη αξιολόγηση στην αναζήτηση κοινού εδάφους στη βάση δικών μας προτάσεων. Αυτή την απόφαση εμείς τη σεβόμαστε στο πλαίσιο της συζήτησης. Αλλά για να υπάρξει αμοιβαία επωφελής συμφωνία λύσης -και όχι συμφωνία επανάληψης αδιεξόδων- θα πρέπει και όλα τα εμπλεκόμενα μέρη να θυμούνται και να σέβονται αυτή την

απόφαση. Η διαρκής απαίτηση για ισοδύναμα μέτρα μνημονιακής λογικής, όπως και η διαρκής αιτίαση για την αυτονόητη υπαναχώρηση από τα συμφωνηθέντα με την προηγούμενη κυβέρνηση, δεν βοηθούν την εξελισσόμενη διαπραγματευτική διαδικασία.

Εμείς, η ελληνική κυβέρνηση συνεχίζουμε να διαπραγματευόμαστε για την επίτευξη μιας έντιμης, οικονομικά και κοινωνικά βιώσιμης συμφωνίας με τους εταίρους μας. Μιας συμφωνίας που θα τερματίζει τη λιτότητα, θα αποκαθιστά τη ρευστότητα στην πραγματική οικονομία και θα ανοίγει προοπτική ανάπτυξης για τη χώρα.

Αυτό προϋποθέτει τα εξής 4 σημεία:

**** Χαμηλά πρωτογενή πλεονάσματα**, κυρίως φέτος και το 2016, ώστε να διασπάσουμε το μηχανισμό αναπαραγωγής της λιτότητας και να ανακτήσουμε τον αναγκαίο δημοσιονομικό χώρο.

**** Να μην έχουμε δεσμεύσεις, υποχρεώσεις για νέες περικοπές. Καμία νέα περικοπή σε μισθούς και συντάξεις**, σε μέτρα δηλαδή που θα εντείνουν την κοινωνική ανισότητα και θα ξαναφέρουν την οικονομία στο σπινάλ της ύφεσης.

**** Αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους** ώστε να μπει τέλος στο φαύλο κύκλο της τελευταίας πενταετίας όπου η χώρα αναγκάζεται διαρκώς να παίρνει νέα δάνεια για να ξεπληρώνει τα προηγούμενα.

**** Ισχυρό Πρόγραμμα επενδύσεων**, συντονισμένη χρηματοδότηση επενδύσεων, ιδίως στις υποδομές και τις νέες τεχνολογίες.

Σε αυτή τη φάση φαίνεται πως έχει βρεθεί κοινό έδαφος με τους θεσμούς σε μια σειρά ζητήματα και αυτό μας κάνει να αισιοδοξούμε ότι είμαστε, πραγματικά, πολύ κοντά σε μια συμφωνία. **Έχει βρεθεί κοινό έδαφος σε ζητήματα όπως είναι οι δημοσιονομικοί στόχοι, οι οριακές αλλαγές στο ΦΠΑ που θα πρέπει να λειτουργούν αναδιανεμητικά προς όφελος των κατώτερων στρωμάτων, αλλά και σε θεσμικές αλλαγές για την ενίσχυση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού.** Και σε μια σειρά από άλλα ζητήματα. Την ίδια στιγμή **παραμένουν βεβαίως ανοιχτά θέματα: Κάποιοι στους θεσμούς επιμένουν σε προτάσεις για αλλαγές στο θεσμικό πλαίσιο που ορίζει την λειτουργία της ήδη απορυθμισμένης αγοράς εργασίας. Οι αλλαγές αυτές δεν μπορεί να γίνουν αποδεκτές.**

Το οξύμωρο είναι ότι οι ίδιες δυνάμεις, την ίδια στιγμή, θέτουν θέμα για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος επιμένοντας στα μνημονιακά προαπαιτούμενα των περικοπών. Ίσως ξεχνώντας τη μια από τις βασικότερες αιτίες της αδυναμίας του ασφαλιστικού μας συστήματος σήμερα: Είναι το περιβόητο PSI, το κούρεμα δηλαδή των ασφαλιστικών ταμείων, με δικές τους επιλογές. Αλλά, φυσικά και η τεράστια ανεργία, ως απότοκο της κρίσης των τελευταίων ετών.

Τις επόμενες ημέρες, όμως, πρέπει να δουλέψουμε σκληρά ώστε να οικοδομηθεί η αναγκαία συναντίληψη σε ότι αφορά τα πραγματικά μεγέθη του ασφαλιστικού συστήματος και να διασφαλίσουμε ότι οι όποιες προτάσεις και εκτιμήσεις δεν θα βασίζονται σε λανθασμένη εικόνα της οικονομικής κατάστασης των ασφαλιστικών ταμείων. Σε κάθε περίπτωση **θέλω από αυτό εδώ το βήμα να διαβεβαιώσω τον ελληνικό λαό ότι δεν υπάρχει δυνατότητα και πιθανότητα η ελληνική κυβέρνηση να υποχωρήσει στο θέμα των μισθών και των συντάξεων. Αρκετά δεινοπάθησαν μισθωτοί και συνταξιούχοι. Τώρα έχει έρθει η ώρα**

της αναδιανομής, της δίκαιης μοιρασιάς των βαρών. Τώρα ήρθε η ώρα να πληρώσουν και αυτοί που μέχρι τώρα δεν πλήρωναν.

Κυρίες και Κύριοι,

Διαπραγματευόμαστε με επιμονή και αποφασιστικότητα για μία και ενιαία συμφωνία, με ενιαία προαπαιτούμενα, που θα διασφαλίζει την ανάπτυξη και την έξοδο της Ελλάδας στις αγορές σε σύντομο χρονικό διάστημα. Γιατί αυτό που επιδιώκουμε. Αυτό είναι το σχέδιο που συζητάμε. Δεν έχουμε να κρύψουμε τίποτα από τον ελληνικό λαό. Είμαστε ειλικρινείς. Δεν μπλοφάρουμε, έχουμε συγκεκριμένους στόχους. Αυτό είναι το σχέδιο που συζητάμε.

Ο,τιδήποτε άλλο θα αποτελεί επανάληψη αδιεξόδων και εσκεμμένων λαθών τα οποία κάποιιοι από τους θεσμούς έχουν ούτως ή άλλως παραδεχθεί δημοσίως στο παρελθόν - σας θυμίζω τη συζήτηση για τους πολλαπλασιαστές- στο πλαίσιο τότε μιας προσπάθειας να μειωθούν οι κοινωνικές αντιδράσεις. Αλλά η δημόσια παραδοχή, για να είναι αξιόπιστη, θα πρέπει να αποτυπώνεται στην πράξη κι όχι στα λόγια.

Το διαπραγματευτικό σχέδιο της κυβέρνησής μας, θέλω να ομολογήσω, δεν είναι ούτε ριζοσπαστικό, ούτε τολμηρό, ούτε επιθετικό. **Το διαπραγματευτικό σχέδιο της κυβέρνησής μας είναι απλά ρεαλιστικό και βιώσιμο. Καλούμε και την άλλη πλευρά μετά από πέντε συνεχόμενα χρόνια μη ρεαλιστικών στόχων και συνεχών αποτυχιών, επιτέλους να προσχωρήσει στο ρεαλισμό.**

Καλούμε τέλος και σε συστράτευση, όλες και όλους εσάς, ιδίως τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία που μας εμπιστεύεται και για τα συμφέροντα και τις προσδοκίες της οποίας εργαζόμαστε καθημερινά. Όλοι μαζί μπορούμε όχι μόνο να υπερασπιστούμε τις εθνικές γραμμές της διαπραγμάτευσης, αλλά και να οικοδομήσουμε την επόμενη μέρα μιας δίκαιης κοινωνίας και μιας ανορθωμένης και αναπτυσσόμενης οικονομίας. Διότι η πατρίδα μας έχει ανεξάντλητες παραγωγικές δυνατότητες, τις οποίες οφείλουμε να αξιοποιήσουμε για να βγούμε από την κρίση με αξιοπρέπεια και το κεφάλι ψηλά.

Σας ευχαριστώ